

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Deres ref: 17/5599-1
Vår ref: 2017/233155
Dato: 08.12.2017
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

HØRINGSSVAR PÅ UTKAST TIL FORSKRIFT OM KAPASITETSØKNING FOR TILLATELSER TIL AKVAKULTUR MED MATFISK I SJØ AV LAKS, ØRRET OG REGNBUEØRRET I 2017/2018

Hovedinntrykk

Mattilsynet er positiv til indikatorbasert forvaltning av akvakulturnæringen, og mener det faglige grunnlaget for å bruke lakselus som indikator er godt.

Forslaget om tilbud om kapasitetsøkning uten nærmere kriterier knyttet til eksisterende tillatelser i grønne områder er en forventet oppfølging av tidligere ledd i prosessen med operasjonalisering av produksjonsområdesystemet. Vi oppfatter at denne delen av forslaget er i tråd med intensjonen i Stortingsmelding om Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett, Meld. St. 16 (2014-2015), heretter omtalt som Stortingsmeldingen.

Erfaringsmessig er vurdering av kapasitetsøkninger krevende for både forvaltning og næring. Bestemmelser og kriterier bør derfor være enkle, tydelige, gi forutsigbarhet for næringen, bidra til effektiv forvaltning og sikre at målene om en miljømessig forsvarlig oppdrettsproduksjon oppnås.

Vi oppfatter at enkelte av de sentrale bestemmelsene i forslaget er uklare og kan tolkes på mange ulike måter. Uklare kriterier kan svekke måloppnåelse, likebehandling og kreve mer ressurser fra forvaltningen og næringen. Etter vår oppfatning legger ikke forslaget til rette for en enkel, effektiv og forutsigbar forvaltning.

Slik vi forstår høringsforslaget kan det føre til at opp mot 30 prosent av eksisterende lokaliteter i røde og gule områder kan få opptil 6 prosent vekst¹. I praksis åpnes det dermed for betydelig vekst i noen av de mest belastede områdene med hensyn til lus, høy dødelighet og sykdomsforekomst.

¹ Vi har lagt ved Havforskningsinstituttets beregninger av antall lokaliteter i grønne, gule og røde produksjonsområder som vil omfattes av unntaksregelen (vedlegg 1)

Slik unntaksregelen i § 12 er utformet vil lokaliteter med betydelige luseproblemer kvalifisere til vekst siden kvalifiseringsperioden er kort. I praksis kan en lokalitet som er brakklagt i deler av perioden og som deretter setter ut smolt kunne oppfylle kriteriet for unntak. Dette innebærer at lokaliteter som erfaringsmessig har betydelige luseproblemer på slutten av produksjonssyklusen kan få lov til å vokse, fordi de hadde nyutsatt fisk i perioden fra april til september 2017. Vi mener derfor at en hel produksjonssyklus som beskrevet under avsnittet «Beregningsperioden» på s 5 bør legges til grunn for unntaksbestemmelsen.

Departementet begrunner den korte kvalifiseringsperioden med at forslaget må være forutberegnelig for aktørene. Resultatet kan imidlertid svekke forutberegneligheten for alle de aktørene som må tåle mulig økt smittepress som følge av andres kapasitetsøkning. Etter vår oppfatning er dette ikke i henhold til intensjonen ved Stortingsmeldingen.

Videre forstår vi forslaget slik at den økte kapasiteten beregnet ut fra oppfyllelse av kriteriene på en lokalitet med god miljøstatus kan benyttes på andre lokaliteter med dårligere miljøstatus. Dette kan få uheldige konsekvenser og svekke hensikten med unntaket.

Kriteriene i unntaksbestemmelsen er én medikamentell behandling. Bestemmelsen er uklar og uten definisjon av hva som er å regne som én behandling. Etter Mattilsynets oppfatning er i denne sammenheng enhver behandling å regne som én behandling uavhengig av om hele anlegget behandles. Dette er ment som et unntak for de som ikke trenger å behandle for å holde lave lusetall, bortsett fra helt unntaksvis. I tillegg må det presiseres for hvilken periode kravet om kun én behandling gjelder.

Mattilsynet er bekymret for om det vil være mulig for oppdretterne å overholde regelverket knyttet til lus, helse og velferd dersom forslaget blir iverksatt. Vi mener derfor at innholdet i unntaksbestemmelsen bør omformuleres slik at det er i tråd med Stortingsmeldingen, og at kriteriene er entydige og forståelige uten rom for tolkning. Dette er viktig for foreliggende forslag og tildelingsrunde, men også av vesentlig betydning ut fra at forslaget vil kunne danne mønster for kommende tildelinger av kapasitetsøkning innenfor produksjonsområdesystemet i årene framover.

Kapasitetsøkning for eksisterende tillatelser uten nærmere kriterier i grønne områder er i tråd med intensjonen i Stortingsmeldingen. Dersom utvidelse av kapasitet skjer ved tildeling av tillatelser til nye aktører i de ulike områder, kan det påvirke logistikk og driftsstruktur negativt. Kapasitetsøkningen knyttet til eksisterende tillatelser i grønne områder bør derfor være på mer enn 2 prosent innenfor de tilsammen 6 prosent.

Under begrunner vi forslagene vi har nevnt.

Konkrete merknader til utkastet

Om kapasitetsøkning i grønne produksjonsområder (Kap. 2)

Mattilsynet mener at tildeling i grønne områder med 6 prosent vekst bør gjøres slik at mer enn 2 prosent av veksten fordeles til etablerte aktører. Vi antar at veksten da i stor grad vil kunne realiseres ved å utnytte ledig kapasitet på eksisterende lokaliteter.

Dersom utvidelse av MTB skjer ved tildeling av tillatelser til nye aktører i de ulike områder, kan det påvirke logistikk og driftsstruktur negativt (driftssamarbeid, koordinerte brakkleggingsområder, brønnbåttransport, slaktekapasitet). Resultatet blir mer flytting av utstyr og sjøsatt fisk, og mer transport av smolt og slaktefisk over lengre avstander. Transport av fisk og utstyr øker risikoen for spredning av smitte og for dårligere fiskehelse og -velferd. Det vil også gi behov for flere nye lokaliteter. Mer enn 2 prosents øking til etablerte aktører kan dempe disse negative virkningene.

Vi ser det er ønskelig å ha åpning for at også nye aktører skal kunne komme inn i akvakulturnæringen uten kun ved eventuell omsetning av eksisterende tillatelser/oppkjøp av selskaper. Størrelsen på prosentandelen

som knyttes til eksisterende tillatelser må veies opp mot dette hensynet. Utkastet bør justeres for å ta høyde for økt prosentandel til eksisterende tillatelser.

Om unntaksbestemmelsen i § 12 og forslag til alternativ

Bakgrunn

I Stortingsmeldingen står det om unntak fra handlingsregelen at:

... akvakulturmyndighetene bør kunne fatte enkeltvedtak som gjør unntak fra handlingsregelen. Betingelsen må være at driften av den aktuelle tillatelsen ikke kan påvirke den miljøutfordringen som utløser en reduksjon i produksjonskapasiteten ...

Det vises her til semi-lukkede merder i sjø, havmerder, lokaliteter lengre fra kysten, landbaserte anlegg og multi-trofisk akvakultur.

Tilbakemeldingen fra næringskomiteen på dette var:

Komiteen mener at betingelsene som skisseres for å kunne fatte vedtak om unntak fra regelen er strenge, og det er mulig å se for seg at enkeltaktører også bør kunne få unntak dersom denne aktøren i vesentlig mindre grad enn andre aktører bidrar til å påvirke den aktuelle miljøutfordringen. Komiteen mener en slik ordning vil kunne bidra til ytterligere å stimulere til miljøvennlig drift.

Komiteen viser samtidig til at en ulempe med å gjøre det lettere å få unntak er at unntaksregelen vil kunne føre til økt ressursbruk hos forvaltning og domstoler for å håndtere saksbehandling og tvister. For å redusere ulempene mener komiteen at kriteriene for unntak så langt som mulig bør være objektive.»

På bestilling fra Nærings- og fiskeridepartementet bidro Mattilsynet til å lage forslag til kriterier for unntak². Intensjonen var at unntak skulle være for lokaliteter som ikke påvirket lusesituasjonen for vill laksefisk i området negativt eller bare påvirket i ubetydelig grad. Dette innebar konsepter som f.eks. lukkede eller semi-lukkede anlegg eller anlegg som lå i områder som ikke hadde luseproblem i den kritiske perioden for vill laksefisk (f.eks. Skjerstadfjorden). Det var poengtert da, og er også presisert i tidligere høringer, at det er viktig at man ser på lusenivået over tid - minimum en produksjonssyklus. Dette er veldig viktig siden luseproblemene ofte er størst andre sommeren fisken står i sjøen.

Arbeidsgruppen la følgende kriterier til grunn for sitt forslag:

1. Alle lokalitetene i en tillatelse må oppfylle kravene for å få kapasitetsøkning
2. Medikamentell behandling av en merd regnes som en behandling
3. Kriteriene må være klare og entydige

Disse kriteriene er ikke lagt grunn i forskriftsforslaget. Ved å fjerne disse forutsetningene vil forslaget til unntaksbestemmelsen etter vår oppfatning ikke oppfylle intensjonene ved Stortingsmeldingen. Det kan føre til økt smittepress til villfisken og redusert helse og velferd hos oppdrettsfisk.

Innhold i unntaksbestemmelsen

Unntaksbestemmelsen foreslås å gjelde for alle områder.

I de grønne områdene vil unntaksbestemmelsen i liten grad berøre hensynene Mattilsynet forvalter. Det kan gi økt produksjon til eksisterende tillatelser, noe vi mener er positivt.

Vi oppfatter forslaget slik at kriteriene for å komme inn under unntaket vurderes etter forhold på *lokalitetsnivå*. En øking etter bestemmelsen vil imidlertid gis på *tillatelsesnivå* uten forbehold om drift på

² Jf. Oppfølging av Meld. St. 16 (2014-2015): Delprosjekt 2.4 Forvaltning.

den konkrete lokalitet. Drift av den økte kapasiteten kan derfor skje hvor som helst innenfor det aktuelle produksjonsområdet. Denne forståelse ligger til grunn innspillet vårt videre.

Vi er enig i fargesettingen av de røde områdene. Den stemmer godt overens med bildet vi ser når det gjelder dødelighet, forekomst av sykdom og lakselus og tetthet av anlegg - spesielt for produksjonsområde 3 Karmøy til Sotra. Området har landet høyeste forekomst av PD og Fiskeridirektoratets statistikk viser at Hordaland har landets høyeste svinn. Området har også landets høyeste lokalitetstetthet og kommer ut i rødt i trafikklyssystemet.

Fiskeridirektoratets rapport «På vei inn i produksjonsområdene»³ konkluderer også med at det er godt samsvar mellom fargeleggingen av produksjonsområdene og produksjonsintensiteten og tetthet av lokaliteter.

Slik vi tolker forskriftsforslaget åpnes det i praksis for betydelig vekst i noen av områdene som har høyest svinn og sykdomsforekomst, og som er kategorisert som røde og gule. Vi er bekymret for at den foreslåtte unntaksbestemmelsen kan bidra til å undergrave troverdigheten til systemet.

Det er bestemt at en nedjustering av produksjonskapasiteten i røde områder ikke blir iverksatt før tidligst i 2019. Slik som forslaget til kapasitetsøkning uavhengig av miljøstatus i produksjonsområder foreligger (§ 12), kan resultatet imidlertid innebære betydelig vekst også i røde og gule områder.

For eksempel vil det etter Havforskningsinstituttets beregninger⁴, i produksjonsområde 3 være 37 lokaliteter som kvalifiserer for unntak etter de foreslåtte kriteriene. Produksjonsområde 3 ble satt som rødt både i den foreløpige og den endelige vurderingen. Området har landets høyeste forekomst av PD SAV 3, høyest tetthet og høyt svinn.

Av de 37 er det ytterst få (om noen) som benytter seg av den type teknologi som er skissert i tidligere høringer. Det er for det meste snakk om ordinær drift på ordinære lokaliteter med åpen merd i sjø. I produksjonsområde 6 som er gult med et rødt innslag er det etter samme beregninger 38 lokaliteter som kvalifiserer for unntak og mange av de aktuelle lokalitetene er store.

Forslaget slår ut slik fordi perioden hvor de lave lusetallene skal dokumenteres kun er 6 måneder. Så vidt vi kan bedømme er det heller ikke krav om at det skal stå fisk på lokaliteten i alle månedene som omfattes.

Konsekvensen er at lokaliteter som erfaringsmessig har hatt betydelige luseproblemer på slutten av produksjonssyklusen kan kvalifisere for vekst siden de hadde nyutsatt fisk i perioden april til september 2017.

Vi kan ikke se at dette stemmer overens med intensjonen med bestemmelsen slik den er beskrevet i Stortingsmeldingen og tidligere høringer. Flere av disse lokalitetene har i betydelig grad påvirket lusesituasjonen i området negativt, og også bidratt til at området er plassert i rød eller gul kategori. I tillegg kan dette slå ut svært skjevt siden aktører med nyutsatt smolt i perioden har mye lettere for å oppnå unntak enn de som ikke har det. Vi mener det ikke var intensjonen at konvensjonell drift med lave lusetall i en kort periode skulle kvalifisere for unntak fra handlingsregelen.

Ordningen er, ifølge tidligere høringer, ment som et insentiv for utvikling av ny teknologi og driftsmåter som er mer miljøvennlige i den forstand at det slippes ut vesentlig mindre lusesmitte fra dem enn fra åpne merder i sjø. Den er også ment for de få lokalitetene som ligger i områder som nesten ikke har lus i det hele tatt, som oftest pga. brakkvannspåvirkning. Det koster å utvikle og å ta i bruk ny teknologi. Dersom oppdrettere kan få de samme godene ved å drive på helt ordinær måte, vil færre ta den kostnaden og risikoen med å drive utviklingen i en mer bærekraftig retning.

³ Jf. Fiskeridirektoratet rapport «På vei inn i produksjonsområdene»

⁴ Jf. vedlegg 1 til dette brevet

Nærmere om formuleringene i forslaget (§ 12)

Utslipp av egg

Første ledd bokstav b) nr 1 siste alternativ: «... eller at utslippet av egg og frittsvømmende stadier ...»

Dette alternativet vil sannsynligvis bli utfordrende å forvalte slik systemet er pr i dag. Bestemmelsen bør derfor vurderes innført først på et senere tidspunkt når vi har et system som kan håndtere vurderingene på en enklere måte.

Behandling

Under første ledd bokstav b) nr 2, om medikamentell behandling må det presiseres at enhver behandling (uansett antall merder) er å likestille som én behandling. Dette er ment som et unntak for de som ikke trenger å behandle for å holde lave lusetall, bortsett fra helt unntaksvis. Hensikten er bruk av teknologi/driftsformer der behandling nærmest er overflødig.

Beregningsperioden

Første ledd bokstav b) nr 1 og 2 bør være en hel produksyklus.

I det foreliggende forslaget til § 12 legger man til grunn en kortere beregningsperiode for å komme inn under unntaksregelen, og tar bare med en vår og sommer. Dermed risikerer man at de som hadde nyutsatt smolt i den tidsperioden kan komme inn under bestemmelsen *til tross for at det kan være en lokalitet som i forrige produksjonssyklus og lengre tilbake har hatt betydelige luseproblemer*. Enkelte av disse lokalitetene er også lokaliteter som har fått redusert produksjon *på grunn av store luseproblemer*. Det gir liten mening at de nå kan få unntak fra handlingsregelen på grunnlag av lave lusetall i en svært kort periode.

Vi ser heller ikke av utkastet krav om at det må ha stått fisk i sjøen i hele det tidsrommet som er foreslått. Dermed kan aktører som bare har hatt fisk i sjøen i to uker mellom 1. april og 30. september komme inn under unntaksbestemmelsen (f.eks. høstutsett september 2017)

Om forutsigbarhetsargumentet

Departementet begrunner den nå mye kortere beregningsperioden for unntaksbestemmelsen med hensyn til forutsigbarhet for næringen for å kunne innrette seg med tanke på muligheter for å komme inn under unntakskriteriene.

Forutsigbarhet er viktig. Imidlertid slår argumentasjonen for forutsigbarhet her ut feil. Resultatet vil etter vår oppfatning undergrave intensjonen ved Stortingsmeldingen, og vil også i stor grad svekke forutsigbarheten for alle de aktørene som må tåle konsekvensene av andres kapasitetsøkning ut fra foreliggende forslag. Vektleggingen av forutsigbarhet blir uforholdsmessig opp mot resultatet for intensjonen.

En justering av forslaget på følgende måte kan bidra til å komme i mål innenfor både forutsigbarhet og etter Stortingsmeldingens intensjon:

Forutsetning:

- Å kunne dokumentere lave lusetall over tid, minimum gjennom én produksjonssyklus
 - Fisk på lokaliteten innenfor hele produksjonssyklusen
1. Man kan legge til grunn en produksjonssyklus som periode tilbake i tid, fra 1. januar 2016 og fram til 31. desember 2017. Det kan finnes aktører som oppfyller kriteriene for økning etter ordlyden i dette tidsrommet og som bør få anledning til å søke for dette tidsrommet
og
 2. Man kan utvide perioden for oppfyllelse av kriteriene til en produksjonssyklus framover i tid, fra start 1.1.2017 og fram til 31.12.2018. Fristen for å søke og få kapasitetsøkning etter unntakskriteriet i alle områder må da settes til primo 2019 og disse unntakene ferdigbehandles noe senere enn den øvrige kapasitetsøkningen.

For røde og gule produksjonsområder vil en utvidelse av beregningsperioden framover i tid ikke ha betydning annet enn for ev. starttidspunkt for når en økning kan tas i bruk. Denne konsekvensen er av mindre betydning målt opp mot gevinsten av å endre forslaget i retning intensjonen med Stortingsmeldingen.

For grønne produksjonsområder vil utvidelse av beregningsperiode og derved frist for søknad ha betydning for avklaring av volumet på den del av kapasitetsøkningen som skal utlyses som nye tillatelser. En oppjustering av prosentandelen som tildeles ved økning til eksisterende tillatelse (som vi foreslår over) kan redusere noe av differansen her. Et annet moment er at det nettopp i grønne områder kan være lokaliteter som fyller unntakskriteriene tilbake i tid, og som derfor kan søke unntak etter foreslått alternativ 1 over.

Det er også en mulighet å utlyse en del av differansen på kapasitetsøkningen i grønne områder som nye tillatelser etter plan, men ta høyde for å holde noe kapasitet tilbake med tanke på eventuell øking etter unntakskriteriene etter utløpet av perioden 1.1 2017 – 31.12.2018. Eventuell restkapasitet opp mot 6 prosent økning i produksjonsområdet som da *ikke* omsøkes og gis etter unntaksbestemmelsen, kan utlyses via nye tillatelser i en ekstrarunde etter utløpt frist for unntakskriteriene primo 2019.

Vi mener en slik endring og tilnærming vil ta inn i seg høringsforslagets intensjon om forutberegnelighet samtidig som øvrige nødvendige kriterier legges til grunn. Det vil gi en lettere og ut fra premissene riktigere vei inn i systemet for kapasitetsøkninger innenfor produksjonsområdesystemet enn det foreliggende utkast tar høyde for. Det vil også gi et bedre grunnlag for system med kommende tildelingsrunder innenfor produksjonsområdesystemet.

Andre momenter som bør innarbeides som kriterier i forslaget til § 12

Økt kapasitet bør ikke bare knyttes til tillatelsen, men til den/de lokaliteten(e) resultatene gjelder for

Det er fordi det ofte er store forskjeller mellom de enkelte lokalitetene og forslaget ikke sikrer vekst på de lokalitetene som har minst luseproblemer. Mattilsynet har i sin forvaltning med redusert produksjon ikke anledning til å gi begrensningene virkning på tillatelsesnivå nettopp fordi virkningen av vedtaket skal gjelde den enkelte lokalitet.

Vi ser i alle områder behov for å knytte en kapasitetsøkning etter unntaksbestemmelsen ikke bare til tillatelsen men til den/de lokaliteten(e) som kvalifiserer for unntak fra handlingsregelen.

Det er ofte store forskjeller mellom lokaliteter mht. hvor mye lus de får og hvor flinke oppdretterne er til å kontrollere lusen på den enkelte lokalitet. Intensjonen med unntaksbestemmelsen er at de som ikke påvirker eller bare påvirker marginalt kan vokse *nettopp fordi de ikke påvirker negativt*. Veksten må derfor komme på disse lokalitetene, slik at veksten som tilbys - selv i røde/gule områder - ikke påvirker lusesituasjonen for vill laksefisk og dermed bærekraften i området negativt.

Kapasitetsøkning etter unntaksbestemmelsen uten binding mellom denne kapasitetsøkningen og lokaliteten(e) som kan bære denne, vil ikke være i tråd med målet om bærekraftig vekst med lakselus som indikator. Dersom utformingen av paragrafen ikke sikrer dette, risikerer man en vekst hvor den negative påvirkningen på de ville bestandene blir større enn i dag - også i områder der påvirkningen skal reduseres.

Vekst bør ikke gis med erfaring fra lokaliteter som har midlertidig redusert MTB på grunn av lus. Unntaksbestemmelsen bør få et forbehold for lokaliteter underlagt midlertidig reduksjon av MTB.

Det er fordi lokalitetene har langt mindre fisk i inneværende produksjonssyklus enn normalt. Dersom de greier å få kontroll på lusesituasjonen, vil produksjonen øke igjen til neste utsett. Det vil være vanskelig å forstå at lokalitet som har hatt langvarige luseproblem forrige produksjonssyklus kan få vekst på grunn av lave luseproblem kort tid etter. Det vil både undergrave Mattilsynets forvaltning av redusert produksjon og skape rom for ressurskrevende klagesaker.

Andre utfordringer knyttet til forslaget

Dersom den foreslåtte unntaksbestemmelsen blir stående uforandret, vil Mattilsynet få inn et stort antall søknader om vekst etter denne - også i røde og gule områder. Det blir antakelig behov for å få klarert biomasseøkning på eksisterende lokaliteter, ev. godkjenning av noen nye lokaliteter for å kunne håndtere kapasitetsøkningen.

Problemstillinger ved lokalisering av økt kapasitet innenfor røde produksjonsområder

Mattilsynet behandler søknader om utvidelse av eksisterende lokaliteter. I den forbindelse vurderer vi om utvidelsen kan være negativ med hensyn til oppdrettsfiskens helse og velferd samt faren for smitte til miljøet og derved negativ påvirkning på ville bestander. Vi vurderer bl.a. etter naturmangfoldlovens §§ 8-12.

Det kan bli problematisk for oss å godkjenne utvidelser av eksisterende lokaliteter som ligger i områder der det er solid dokumentasjon på negativ påvirkning på vill laksefisk på grunn av lusesmitte fra oppdrett, og der svinnet og også sykdomsforekomsten er høy. Det er slik situasjonen er i store deler av de røde områdene.

I tillegg kan det være forhold ved den enkelte lokaliteten som tilsier at den ikke kan utvides, f.eks. dårlige oksygenforhold. Forslaget åpner for å øke produksjonskapasiteten på lokaliteter som driver med ordinær merdteknologi innenfor de aller mest belastede områdene vi har i landet. Det vil gjøre det vanskelig for Mattilsynet å godkjenne disse lokalitetsutvidelsene uten at vi samtidig bryter annet regelverk vi er satt til å forvalte.

Fiskevelferd

Lave lusetall med åpen merdteknologi i noen av våre mest oppdrettstette områder fordrer mer enn bare behandling for å kontrollere lakselus. Siden unntaksbestemmelsen presiserer at det ikke skal gjennomføres mer enn en medikamentell behandling, vil lusenivåene måtte kontrolleres på andre måter. Når det nå er foreslått en unntaksparagraf som åpner for at drift i belastede områder med ordinær teknologi kan få vekst, kan det få negative konsekvenser for fiskevelferden.

På liten laks og ørret er det vanlig å bruke rensefisk for å kontrollere lusenivåene. Rensefisk er et velferdsmessig godt alternativ for laksen og ørreten. Imidlertid er ikke rensefiskens velferd godt nok ivarettatt. Det er et åpenbart velferdsproblem at opp mot 100 prosent av rensefisken dør i merden eller forsvinner.

På større fisk er det vanskeligere å holde kontroll med rensefisk. Da er det vanlig å bruke forskjellige former for mekanisk avlusing. Dette kan være svært belastende for oppdrettsfisken. Vi kjenner til tallrike tilfeller der slike behandlinger har vært gjennomført på tross av advarsler fra fiskehelsepersonell. Det kan bli betydelige skader og dødelighet knyttet til slike episoder. Den foreslåtte bestemmelsen kan, dersom den videreføres i den samme form, bidra til at velferdsproblemene blir enda mer utbredt enn de er i dag.

Avslutning

Vi slutter oss til foreslått øking innenfor grønne produksjonsområder, men ønsker en økt prosentandel innenfor totalen på 6 prosent knyttet til eksisterende tillatelser i området.

Vi mener unntaksregelen slik den framstår rokker ved intensjonen i produksjonsområdesystemet. Vi forslår endringer av kriteriene for unntak, og at økning som følge av unntakskriteriene må knyttes opp mot bruk på konkrete lokaliteter.

Mattilsynet bidrar gjerne med videre innspill i arbeid med utforming av regelverket.

Med hilsen

Elisabeth Wilmann
direktør avdeling fisk og sjømat

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.
Dokumenter som må ha signatur blir i tillegg sendt i papirversjon.*

Vedlegg:

Havforskningsinstituttets beregninger av antall lokaliteter i grønne, gule og røde produksjonsområder som vil omfattes av unntaksregelen